

I april arrangerade föreningen Iraksolidaritet ett seminarium för att se till att brott som ockupationen begår ska komma i fokus. En av de inbjudna var chefen för Studicentret för mänskliga rättigheter och demokrati i Falluja Mohamad Tareq.

Kollektiv bestraffning

SOM ETT RESULTAT AV amerikansk diplomati meddelade FN:s rapportör för mänskliga rättigheter i Irak för en tid sedan att det inte längre fanns något behov av att övervaka de mänskliga rättigheterna i landet. Saddam var ju gripen och landet inte längre ockuperat. Resultatet blev att 26 irakiska organisationer beslöt att själva att övervaka frågan, de utsåg Mohamad Tareq till rapportör

– Skulle det inte behövas en övervakare av de mänskliga rättigheterna efter att över hundratusentals irakier dött som ett direkt resultat av ockupationsmaktens våld, frågar sig Mohamad Tareq. Han menar att om det internationella måttstockarna ska ha någon relevans måste inte bara Saddam utan också Bush åtalas för sina brott mot Iraks folk. I egenskap av rapportör har den största framgången hittills varit en rapport om amerikanarnas användning av vit fosfor i Fallujah. Som en följd av sitt arbete har han efter hot tvingats fly till Jordanien.

NÄR AMERIKANERNA först kom till staden Fallujah 2003 satt Mohamad Tareq i stadens fullmäktige. Han berättar att

invånarna bestämde sig för att inte ta upp striden med amerikanerna inne i staden, eftersom de civila förlusterna då hade blivit stora. Istället tog stadsfullmäktige kontakt med amerikanerna och en överenskommelse slöts om att USA:s soldater inte skulle beträda själva stadskärnan.

Tre dagar senare gick USA in i Fallujah med trupp. Fredliga demonstrationer utbröt mot vilka amerikanerna öppnade eld. – Detta var startpunkten för stadens motstånd, berättar Tareq. Amerikanerna kunde ha hållit sin del av avtalet och valt en fredlig väg.

– Utegångsförbud på kvällarna motiverades sedan med att ”terrorister behöver inte gå och be”, men det var Fallujahs folk som stängdes inne. Denna typ av kollektiv bestraffning är inte bara förbjuden enligt internationell lag – den visar också att USA ser alla Fallujabor som terrorister.

NÄGRA MÅNADER SENARE inleddes *Operation Vigilant Resolve*, som var namnet på den massförstörelse av staden som syftade till att återta kontrollen. Resten är nutidshistoria.

Fallujah blev motståndets starkast ly-

sande stjärna. Befolkningen försvarade sin stad, sig själva och sina familjer. Numera är staden omringad av amerikanska vägspärrar. För att komma in krävs ID-kort.

– Det hela är en gigantisk kollektiv bestraffning, säger Tareq och visar upp sitt ID-kort utfärdat av ockupationsmakten. Symboliken är glasklar.

– Var finns den irakiska myndigheten? Borde inte de utfärda ID-korten, frågar han retoriskt och småler.

– Se på de irakiska säkerhetsstyrkorna som USA nu utbildar. Vad gör dom? Jo de skyddar de amerikanska soldaterna. Borde de inte skydda det irakiska folket mot de amerikanska soldaterna?

På frågan vilken som är hans bild av motståndsrörelsen, svarar Mohammed

Det irakiska folket är hotade till livet av ockupationen och de försvarar sig mot detta hot.

”Se på de irakiska säkerhetsstyrkorna som USA nu utbildar. Vad gör dom? Jo de skyddar de amerikanska soldaterna. Borde de inte skydda det irakiska folket mot de amerikanska soldaterna?”

att man först måste förstå varifrån viljan att göra motstånd kommer. Han menar att den är sprungen ur en verklighet där människor är rädda för att de själva eller medlemmar i ens familj ska förlora livet om man inget gör.

– Det irakiska folket är hotade till livet av ockupationen och de försvarar sig mot detta hot.

TAREQ BERÄTTAR ATT från början var protesterna oftast fredliga och att många fortfarande väljer att protestera med fredliga medel inklusive han själv och hans organisation, men säger han:

– De som inte tillhörde motståndsrörelsen när de greps och fördes till Abu Graib eller något av de andra fängelserna kommer definitivt att göra det när och om de kommer därifrån.

Tareq drar en skarp gräns mellan motståndsrörelsens kamp mot ockupationen och de spektakulära attackerna på civila, moskéer och marknader. Ansvaret för dessa menar han ligger hos de miliser som tränats och finansierats av USA och som dödar, sprider skräck och underbläser de etniska motsättningarna.

– Varför grips aldrig milisens män av de hundratusentals amerikanska soldaterna? Varför tillåts de grupper man importerat och utbildat utföra terroristattentat?, frågar sig Tareq och hans svar är att det sker för att ge amerikanerna en anledning att stanna kvar i landet och för att de ska

kunna hävda att det irakiska motståndet består av terrorister.

Om falska profeter som påstår sig tala i shiiternas namn och uppmanar till förstörelse av sunnimoskéer har han en bara en sak att säga:

– De representerar inte shia – bara ockupationsmaktens intressen.

SOM RAPPORTÖR FÖR de mänskliga rättigheterna är uppskattningar av antalet döda irakier något Tareq ofta får frågor om. Den mest kända rapporten är den som beräknar antalet döda, både civila och soldater till hundratusentals. Men Tareq är skeptisk även till denna rapport.

– Det finns inga bra siffror. USA förhindrar bra och oberoende undersökningar om vad kriget kostat, enligt Tareq.

Han berättar för att chefen för bårhuset i Bagdad rapporterade att de fått ta emot 1.600 döda varje månad sedan krigsutbrottet. Det skulle innebära 57.600 döda i bara Bagdad (*i april 2006*). Den chefen har precis som Tareq fått fly landet. Att fastställa dödsorsaker gillas inte av ockupationsmakten.

De oberoende irakiska människorättsorganisationer som Tareq är samordnare för anser att det är över 300.000 irakier som dött av kriget och ockupationen.

– Amerikanerna är rövare. De plundrar vårt land.

MARTIN SCHIBBYE

Falluja en symbol för vår insamling

68 000 har samlats in av Iraksolidaritet till Falluja.

■ USA:s massförstörelse har drabbat staden Falluja hårt.

En stor del av befolkningen flydde undan USA:s bombningar under det andra stora anfallet mot staden i november-december 2004 och blev flyktingar i sitt eget land. Nästan 70 procent av staden ödelades. 1000-tals dödades. Det tog ett helt år innan pressen redovisade USA:s användning av vit fosfor mot befolkningen i Falluja. Allt motstånd mot ockupationen skulle krossas genom ”kollektiv bestraffning” av civilbefolkningen

Det finns många bombade och ödelagda städer i Irak. Det finns många Falluja, men pressen tiger om denna medvetna ödeläggelse.

Falluja är en symbol för det irakiska folkets motstånd mot ockupationen och den oerhörda massförstörelse USA utsätter Falluja och andra irakiska städer och byar för.

■ Iraksolidaritets Falluja-insamling går oavkortad (allt arbete är ideellt) till framför allt sjukvård i bombade städer. Iraksolidaritet har överlämnat 40.000 kronor till irakiska representanter i samband med seminariet 2 april om massförstörelsen av irakiska städer med deltagande av irakiska vittnen. 20.000 kronor har överlämnats till Muhamad Tareq al-Daraji, chef för Studicentret för mänskliga rättigheter och demokrati i Falluja och samordnare för 28 människorättsorganisationer i Irak. Insamlade medel har hjälpt flyktingfamiljer från Falluja och bidragit till cancerläkemedel.

■ Dessutom har 20.000 kronor överlämnats till en grupp kvinnor som med fara för sina liv tagit sig in i några av de av USA bombade städerna t.ex Al Qaim och Falluja.